

РЕШЕНИЕ

№ 234

гр.София, 13.06.2013 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, **Второ наказателно отделение** в съдебно заседание на **седемнадесети май** две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛИДИЯ СТОЯНОВА

**ЧЛЕНОВЕ: ЛИЛЯНА МЕТОДИЕВА
ЖАНИНА НАЧЕВА**

със секретар **Кристина Павлова**
при участието на прокурора **ЯВОР ГЕБОВ**
изслуша докладваното от
председателя (съдията) **ЛИДИЯ СТОЯНОВА**
наказателно дело под № **733/2013** година, за да се произнесе,
взе предвид:

Производството е образувано по искането на главния прокурор на Република България за възобновяване на чнд № 11/2005 год. на Пловдивския военен съд и отмяна на определение № 11/08.02.2005 год. на основанието по чл.422, ал.1, т.4 НПК. Поддържа се, че делото следва да се върне за ново разглеждане, защото с решението на Европейския съд по правата на човека по делото „Д. и други срещу България” е установено нарушение на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура поддържа изцяло искането по изложените в него съображения.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение извърши проверка по доводите и намира:

Пловдивската окръжна военна прокуратура образувала на 11.03.2003 год. следствено дело № 290-ХІІ/2003 год. по реда на чл.191 НПК за установяване причините и обстоятелствата за смъртта на гражданското

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 733/2013 год. 2 лице Т. Д. Т. от гр.Х., настъпила на 11.12.2003 год. С постановление № 367/04.01.2005 год. след като се запознал с материалите по делото военният прокурор при Пловдивската окръжна военна прокуратура подполковник П. приел, че не е налице извършено престъпление от служители на МВР и на основание чл.237, ал.1, т.1 вр.чл.21, ал.1, т.1 от НПК вр.чл.12А от НК прекратил наказателното производство, а на основание чл.237, ал.2 от НПК постановил веществените доказателства по делото след влизане в сила на определението да бъдат унищожени.

По повод жалбата на Д. Т. Д., Д. Т. Д. и В. Х. Т., чрез пълномощниците си адвокат Е. и адвокат С., Пловдивският военен съд образувал чнд № 11/2005 год. С определението се произнесъл по обосноваността и законосъобразността на постановлението. По изложените подробни съображения, че е проведено задълбочено и всестранно разследване, но няма доказателства да е извършено престъпление от служители на МВР е приел, че са налице предпоставките по чл.12А от НК и наказателното производство законосъобразно е прекратено. На основание чл.237, ал.5, т.1 НПК вр.чл.21, ал.1, т.1 от НПК е потвърдил постановлението на подполковник П. от 04.01.2005 год. като обосновано и законосъобразно.

Европейският съд по правата на човека, четвърто отделение, с решение, влязло в сила на 06.02.2013 год. по делото, образувано по жалба № 30086/2005 год. „Д. и други срещу България” е установил, че е извършено нарушение на чл.2 от Конвенцията, което е от съществено значение за правилното решаване на делото. Допуснато е нарушение на задължението на държавата да разследва ефективно обстоятелствата, при които Т. е загубил живота си. Съдът е приел, че компетентните органи при разследването са приложили стандарт, който не отговаря на изискванията по чл.2, пар.2 от Конвенцията „лишаването от живот да не е резултат от употреба на сила, призната за абсолютно необходима”. Тези съображения са основани на данните по делото, че както прокурора, така и съда са

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 733/2013 год. 3
счели, че силата, включително експлозивите и реактивният гранатомет,
които са използвани от служители на държавата, е гарантирала
преодоляване на съпротивата на Т.

Съдът е изложил възприета от него позиция във връзка с извода за
допуснато и друго нарушение. Констатиран е подход на разследването,
противоречащ на изискванията по чл.2 от Конвенцията. Взето е решение
да не бъдат разследвани и съдени членовете на отряда за борба с
тероризма, участвали в акцията, с цел да се запази в тайна тяхната
самоличност, което е в съответствие с разпоредбата на чл.159, ал.3 от
ЗМВР от 1997 год. Определен е като порок на разследването, който
подкопава възможността да се установи самоличността на отговорните
лица и друго основание да се счете като неефективно.

Съдържанието на решението на Европейския съд по правата на
човека по делото „Д. и други срещу България” е основание за
възобновяване на делото, поради което и с оглед разпоредбите на чл.425,
ал.1, т.1 вр.чл.422, ал.1, т.4 НПК Върховният касационен съд, второ
наказателно отделение

Р Е Ш И:

ВЪЗОБНОВЯВА частно наказателно дело № 11/2005 год. на
Пловдивския военен съд; **ОТМЕНЯ** определение № 11/08.02.2005 год., с
което е потвърдено постановление № 367/04.01.2005 го. на Пловдивската
окръжна военна прокуратура и **ВРЪЩА** делото на същия съд за ново
разглеждане от друг състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/СЛ